

Vlaams
Parlement

vergadering **C144 – CUL19**
zittingsjaar 2012-2013

Handelingen

Commissievergadering

Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media

van 7 maart 2013

INHOUD

Vraag om uitleg van mevrouw Khadija Zamouri tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de toekomst van het Vlaams-Marokkaans Culturenhuis Daarkom

- 985 (2012-2013)

Vraag om uitleg van de heer Paul Delva tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de situatie en de toekomstperspectieven van Daarkom

- 994 (2012-2013)

Vraag om uitleg van de heer Erik Arckens tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de drastische vermindering van de subsidies van de Vlaamse Regering aan het Vlaams-Marokkaans Culturenhuis Daarkom en de gevolgen voor de verdere werking hiervan

- 1026 (2012-2013)

3

■

Voorzitter: de heer Bart Caron, ondervoorzitter

Vraag om uitleg van mevrouw Khadija Zamouri tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de toekomst van het Vlaams-Marokkaans Culturenhuis Daarkom

- 985 (2012-2013)

Vraag om uitleg van de heer Paul Delva tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de situatie en de toekomstperspectieven van Daarkom

- 994 (2012-2013)

Vraag om uitleg van de heer Erik Arckens tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de drastische vermindering van de subsidies van de Vlaamse Regering aan het Vlaams-Marokkaans Culturenhuis Daarkom en de gevolgen voor de verdere werking hiervan

- 1026 (2012-2013)

De voorzitter: Mevrouw Zamouri heeft het woord.

Mevrouw Khadija Zamouri: In Brussel Deze Week van 20 februari jongstleden hebben we gelezen dat de Vlaamse Regering de knoop heeft doorgemaakt over de werkingsubsidie voor Daarkom: ze wordt verlaagd van 515.000 euro naar 250.000 euro.

De reden van de meer dan halvering van het aandeel in de werkingskosten door de Vlaamse overheid is vrij duidelijk. Minister, u hebt tijdens uw antwoord op een aantal vragen om uitleg in de commissie Cultuur van 10 januari gesteld dat de Vlaamse overheid akkoord kon gaan om de 515.000 euro te handhaven over een aantal jaren, op voorwaarde dat het Koninkrijk Marokko een evenwaardig aandeel inbracht in de werkingskosten.

Tijdens de vergadering van de commissie Cultuur van 7 februari waar het dossier Daarkom opnieuw ter sprake kwam, werd uit een brief van de minister van het Koninkrijk Marokko overduidelijk dat Marokko bij zijn engagement blijft om 250.000 euro structureel te garanderen, met de voorwaarde dat alle culturen in ons land op eenzelfde gelijkwaardige manier moeten worden betrokken.

Nu het Koninkrijk Marokko geen evenwaardig aandeel inbrengt, besluit de Vlaamse Regering haar aandeel in de werkingskosten te verlagen tot op het niveau van Marokko. Door deze beslissing te nemen, komt het jaarlijkse werkingsbudget voor Daarkom op 500.000 euro, terwijl volgens de vzw Daarkom voor de financiering van het werkingsplan minimaal 750.000 euro noodzakelijk is.

Eerder stelde de vzw dat minimaal 875.000 euro nodig zou zijn om een degelijke werking te kunnen ontplooiën, maar op uw vraag, minister, was dit al afgezwakt. In de commissievergadering van 7 februari werd u gevraagd om op een constructieve manier met dit dossier om te gaan. Met de beslissing van de Vlaamse Regering om het werkingsbudget te halveren is het duidelijk dat het Culturenhuis Daarkom geen nieuwe toekomst heeft indien geen aanvullende constructieve maatregelen worden genomen.

Zonder verder in te gaan op de discussie over de gelijkwaardige financiering door Vlaanderen en Marokko, heb ik in mijn betoog tijdens de vergadering van 7 februari de mogelijkheid aangereikt om de werking van Daarkom open te trekken. Zo zou het Vlaams-Marokkaans Culturenhuis in Brussel een portaalfunctie kunnen vervullen in samenwerking met Muntpunt.

Minister, het is overduidelijk dat de Vlaamse overheid niet weet wat het aan moet met Daarkom, terwijl men vastzit aan het dure en langlopende huurcontract van het gebouw aan de Wolvengracht. Het is noodzakelijk om knopen door te hakken. Met halfslachtige beslissingen raken we in dit probleem dossier niet verder.

Minister, wat wil de Vlaamse overheid bereiken met de beslissing om de jaarlijkse werkings-subsidie van Vlaanderen te verlagen tot op het niveau van het aandeel van het Koninkrijk Marokko? Denkt u hiermee het Koninkrijk Marokko onder druk te zetten zodat het zou toegeven meer structurele middelen uit te trekken? Werden er naast de beslissing om de werkingsmiddelen van Daarkom te halveren andere beslissingen met een constructief karakter genomen? Welke?

Hoe ziet de Vlaamse Regering de invulling van Daarkom in de toekomst? Is de samenwerking met Muntpunt een optie, aangezien er in de toekomst onvoldoende middelen zullen zijn om een werking op te zetten? Werd deze optie reeds overwogen? Indien er naast de halvering van de werkingsmiddelen geen opties werden overwogen om met andere partners een nieuw verhaal te schrijven, wat gebeurt er dan met het overblijvende personeel?

De voorzitter: De heer Delva heeft het woord.

De heer Paul Delva: Minister, ik zal niet herhalen wat mevrouw Zamouri heeft gezegd over de situatie, de budgetten en de beslissing van de regering om naar een bedrag van 250.000 euro te gaan.

Kunt u de recente beslissing van de Vlaamse Regering verder toelichten en motiveren? Is deze beslissing genomen in overleg met het Koninkrijk Marokko en de raad van bestuur van Daarkom? Welke toekomst – ik heb het dan over werking, structuur, financiën – moet of kan Daarkom ontwikkelen in het kader van het meerjarenplan?

De voorzitter: De heer Arckens heeft het woord.

De heer Erik Arckens: Precies een maand geleden, op 7 februari, is hier een discussie gevoerd over Daarkom. Helaas was ik niet aanwezig. Dat kan soms consequenties hebben, omdat het een uitgebreide discussie was, waarin, blijkens het verslag, allerlei elementen aan bod zijn gekomen.

De Vlaamse Regering heeft net besloten de subsidie aan het Vlaams-Marokkaans Culturenhuis Daarkom van 515.000 euro tot 250.000 euro te verminderen. Dit heeft zware consequenties voor Daarkom. We hebben natuurlijk begrip voor het argument dat de minister enkel nog bereid is het huidige bedrag van 515.000 euro op tafel te leggen indien het Koninkrijk Marokko zich voor een gelijkwaardig financieel engagement zou engageren. Aangezien Marokko niet op deze wens ingaat, wordt de Vlaamse subsidie verminderd.

Ik heb vernomen dat Daarkom de vraag heeft gekregen een meerjarenplan op basis van een totaalbudget van 500.000 euro op te stellen. Dit heeft allerlei gevolgen. Ik heb gelezen dat de loonkosten in een absolute minimumbezetting van twee tot drie personen tot 50.000 euro per jaar kunnen worden verminderd. Om tot een volwaardige programmatie te komen, zou het minste spektakel of evenement dan wel extern materieel en personeel vergen. De werking van Daarkom kan worden beperkt, of zelfs tot een absoluut minimum voor een specifieke doelgroep worden gereduceerd. De vraag is dan of dit niet allemaal in een gewoon gemeenschapscentrum kan gebeuren. De mogelijkheden worden door de beslissing van de Vlaamse Regering in elk geval erg beperkt.

Ik heb begrip voor alle moeilijkheden waarmee Daarkom al van bij de start is geconfronteerd. Die moeilijkheden zijn niet tot een enkel element, zoals de houtworm, te reduceren. De vraag is hoe het nu verder moet.

Voor ik aan mijn eigenlijke vragen toekom, wil ik nog een paar elementen aanhalen die ik uit vorige discussies heb opgestoken. Daarkom is een initiatief van de Vlaamse Regering. Het is een culturenhuis dat volgens de nota van de Vlaamse Regering van 2006 een huis van de wisselwerking tussen de Vlaamse en Marokkaanse culturen moet zijn. Die wisselwerking moet ontstaan in een sfeer van ontmoeting en dialoog. Vanuit deze band moeten de relaties tussen Brussel en de Marokkaanse hoofdstad worden versterkt.

Ik stond daar destijds achter en ik sta daar nog steeds achter. Het gaat om een culturenhuis. Het meervoud duidt op de uitdrukkelijke bedoeling de culturen uit Marokko aan bod te laten komen. Het gaat niet enkel om de Arabische cultuur, maar ook om de Berberse culturen. Iedereen die Marokko een beetje kent, weet hoe belangrijk dit thema is. Het meervoud slaat niet op de Franse Gemeenschap.

Het gaat om een prestigeproject. Toenmalig minister Anciaux wilde een aanwezigheids-politiek in Brussel voeren. Hij wilde de interculturaliteit en de Vlaamse aanwezigheid politiek koppelen in een culturenhuis aan de Wolvengracht in Brussel. Ik vond dat, los van enkele bespiegelingen, een goede maatregel.

In een brief die het Koninkrijk Marokko een maand geleden heeft gestuurd, wordt dit project anders geïnterpreteerd. De Marokkaanse financiële inbreng wordt beschreven als voort-spruitend uit “les cultures des deux pays”.

Deze brief is trouwens in het Frans opgesteld. Ik zou een in het Nederlands opgestelde brief eleganter hebben gevonden. Dit heeft immers een bepaalde significantie. Het betreft hier in zekere zin een bilateraal akkoord tussen Vlaanderen en Marokko. Is dit een teken van onbegrip of wil Marokko de zeer respectabele basisfilosofie zelfs niet accepteren? Volgens de Marokkaanse overheid kan het ook om de Franse Gemeenschap gaan. Volgens de brief gaat het in Daarkom om “les deux cultures du pays”. Dit is uiteraard niet de Vlaamse opzet.

De minister heeft al verwezen naar de woorden van voormalig minister van Begroting Van Mechelen. In 2006 heeft hij duidelijk gestipuleerd dat er sprake zou moeten zijn van een gelijkwaardige financiering door beide partners. Op 7 februari 2013 zijn heel wat cijfers naar voren gebracht. Ik overloop even de meest essentiële gegevens. De huurlasten voor La Gâté bedragen 370.000 euro per jaar. De personeelsbezetting kost volgens eigen berekeningen 250.000 euro per jaar. Zelfs indien de subsidies 715.000 euro per jaar bedragen, blijft er, rekening houdend met andere aftrekposten, slechts een marge van 58.500 euro voor de artistieke werking over.

Vlak na de opening van Daarkom in 2011 heeft de vzw laten weten minimaal 875.000 euro nodig te hebben om in de voormalige cinemazaal een goede werking te kunnen opzetten en verzekeren. Dit geeft ons een beeld van het financieel plaatje op het ogenblik dat de Vlaamse Regering haar inbreng wil halveren.

In het verlengde van mijn eigen ideeën vind ik het denkspoor van mevrouw Zamouri geen wenselijke oplossing. De problematiek bekommert haar heel erg. Zij stelt voor eventueel naar Muntpunt te verhuizen. Ik vind het zeker geen goed idee de VGC in het project te betrekken. We zouden het idee van een culturenhuis in Brussel verlaten. Bovendien zou het Nederlandstalig element ten gevolge van de inbreng van de VGC worden ondergesneeuwd. *(Opmerkingen van mevrouw Khadija Zamouri)*

De voorzitter: Mevrouw Idrissi heeft het woord.

Mevrouw Yamila Idrissi: Voorzitter, ik heb het tijdens een eerdere discussie over Daarkom in deze commissie ooit schertsend over de “dubieuze Daarkomdiscussie” gehad. Ik begin steeds meer te denken dat het om een dubieuze discussie gaat. Weinigen kunnen nog begrijpen hoe de vork in de steel zit.

Op 18 november 2010 heb ik de minister gevraagd of ze de bestaande overeenkomst tussen Vlaanderen en Marokko in het licht van het motto ‘pacta sunt servanda’ verder wil honoreren. De minister heeft daar volmondig ‘ja’ op geantwoord. Tijdens een andere commissievergadering heeft ze hierover het volgende verklaard: “Ik wil toch nog heel duidelijk stellen dat we geen beleid aan het voeren zijn waarbij we de problemen laten opstapelen om daarna niet anders te kunnen dan het huis te sluiten. Ik wil absoluut vermijden dat die perceptie ontstaat. Ik geloof ook absoluut in dat huis.”

Dat zijn uw woorden. We voeren de discussie al sinds het begin van deze legislatuur. Als ik kijk naar de feiten, zie ik voor het financiële plaatje enkel kommer en kwel, alleen maar vermindering van de subsidies. Ik ben er niet zeker van dat er al een beslissing is. Ik hoop daarover straks meer te vernemen van u. Wat we weten, hebben we in de krant gelezen, maar misschien is dat nog geen definitieve beslissing. Het lijkt bijna een kroniek van een aangekondigde dood. Uit de verslagen blijkt dat u er absoluut in gelooft en dat u voor dit huis wilt gaan.

Wat de gelijkwaardigheid betreft, denk ik dat u het onderscheid moet maken tussen de werkingsmiddelen en de huurtoelage. Ik begrijp dat u vindt dat men voor de werkingsmiddelen naar gelijkwaardigheid moet gaan. 250.000 euro lijkt me een heel billijke afspraak. Marokko was niet betrokken bij de discussie over de huur, dat is een engagement dat de Vlaamse Regering heeft genomen. Minister, wat vindt u van het idee om, naast de werkingsmiddelen, de huursubsidie apart te bekijken, zoals dat ook gebeurt voor andere Brusselse culturele instellingen? Ik stel voor om de huursubsidie niet op het lijstje van de gelijkwaardigheid te plaatsen en naar de gelijkwaardigheid te kijken in functie van de werkingsmiddelen.

We discussiëren hierover al heel lang. Ik vraag me af wanneer het punt van de gelijkwaardigheid naar boven is gekomen. Toen Daarkom is geopend, was u er en hebt u op geen enkel moment gesproken over gelijkwaardigheid. In geen van de andere verslagen hebt u daar gewag van gemaakt. Op de opmerking ‘pacta sunt servanda’ hebt u volmondig ja geantwoord. Ik vind er niets van terug dat u daaraan voorwaarden zou hebben gekoppeld, in verband met gelijkwaardigheid voor de werkingsmiddelen en voor de huursubsidie.

Ik citeer uit een brief die Daarkom op 20 december 2012 heeft gestuurd, wellicht ook aan de andere commissieleden: “De Vlaamse Gemeenschap kan zich engageren voor het bedrag zoals voorzien in de begroting 2013, namelijk 515.000 euro voor de jaarlijkse werkings-subsidie.” Dat bedrag staat er nog altijd, maar vandaag wordt dat weer in vraag gesteld. Dan heb ik toch mijn bedenkingen qua continuïteit. Als u zegt dat er problemen zijn die moeten worden opgelost, ben ik het volmondig met u eens. Maar als de Vlaamse Regering tegenover het engagement van 20 december 2012 vandaag iets anders zet, wordt het wel moeilijk werken.

Dit gaat niet enkel om een culturenhuis, het gaat om een bilateraal akkoord tussen de Vlaamse Gemeenschap en het Koninkrijk Marokko. We mogen niet vergeten dat Vlaanderen Marokko ziet als focusland op economisch vlak. De minister-president is in december met 45 bedrijven naar Marokko getrokken. Er is heel wat potentieel. Men wil daar investeren. Men ziet economisch potentieel voor onze Vlaamse ondernemers. Het is belangrijk om die elementen mee in ogenschouw te nemen bij de finale beslissing over wat er moet gebeuren met Daarkom. De context moeten we goed bekijken.

We zitten nu echt in de finale fase en nu moet er duidelijk worden gesteld wat men wil met dat huis. Als u mijn mening vraagt, geef ik u 100 procent gelijk dat u de gelijkwaardigheid vraagt voor de werkingsmiddelen. Als u de professionalisering van het huis vraagt, hebt u ook 100 procent gelijk. Maar zorg alstublieft dat de huurtoelage op een andere manier wordt geregeld. Kijk naar de andere huizen, zoek zo een oplossing. Minister, neem alstublieft alle elementen in overweging, de culturele, de diplomatieke en de economische.

De voorzitter: De heer Meremans heeft het woord.

De heer Marius Meremans: Het is allemaal al gezegd. Vorige keer heb ik ook opgemerkt dat in de documenten die ik ter beschikking heb, van bij aanvang is gesteld dat er een evenwaardige bijdrage zou zijn van Vlaanderen en Marokko.

Ik deel de bezorgdheid van de heer Arckens. De initiële doelstelling was zeer duidelijk en die moeten we toch voor ogen houden: de kruisbestuiving tussen Vlaamse en Marokkaanse, Maghrebijnse cultuur. Minister, wat is de mening van de raad van bestuur? Wat zijn de voorstellen van de raad van bestuur om daarmee verder te gaan? Het is een complexe materie. Ik kijk uit naar uw antwoord.

De voorzitter: Wilt u nog iets aanvullen, mijnheer Arckens?

De heer Erik Arckens: Ja, ik ben in het vuur van mijn betoog mijn vragen vergeten te stellen.

Minister, Daarkom was een bilateraal prestigeproject van de Vlaamse Regering. Het opzet was nobel: Vlaanderen treedt rechtstreeks met de Marokkaanse cultuurgemeenschap in een cultureel dialoogverband in Brussel. Dat opzet dreigt zwaar in het gedrang te komen. Ziet u de symboolwaarde van het dossier in?

Waarom hebt u de maatregel genomen om de subsidies van Vlaanderen drastisch te reduceren, met alle gevolgen van dien? De sluiting van Daarkom kan tot de mogelijkheden behoren. Wat zal er gebeuren met alle tot nu toe aangepane financiële en zakelijke verbintenissen? Dan denk ik onder meer uiteraard aan de huur. Heeft men hard genoeg op tafel geslagen bij de Marokkaanse overheid, opdat die haar financieel aandeel in Daarkom zou verhogen? Ziet het Koninkrijk Marokko het belang van het culturenhuis nog altijd in? Hoe moet het verder met de reguliere activiteiten van Daarkom bij een vermindering met meer dan 250.000 euro per jaar?

De heer Bart Caron: Namens mijn fractie wil ik me aansluiten wat dit betreft. Ik ben blij dat deze vragen zijn gesteld, want ik denk dat er, gezien de voorgeschiedenis, een finale beslissing zou kunnen zijn over dit project. Toen ik werd geïnformeerd over de beslissing van de regering, of de intentie – het was een non-paper, denk ik – van de Vlaamse Regering om een brief te schrijven aan Marokko om die gelijkwaardigheid te vragen, voelde ik me eigenlijk geschoffeerd. Ik zeg dat hardop. Ik voelde me geschoffeerd omdat er een vorige brief van de Vlaamse Regering aan de Marokkaanse overheid was geweest, waarin werd gesteld dat dit huis slechts een volwaardige werking zou kunnen ontwikkelen met een bedrag hoger dan 750.000 euro. Door deze beslissing wordt dat bedrag teruggebracht tot 500.000 euro. Ik had me allerlei beslissingen van de Vlaamse Regering in dat dossier kunnen indenken, maar, eerlijk gezegd, dit had ik echt niet verwacht. Ik vind dit verregaand cynisme. Ik wil dat maar hardop zeggen.

Bovendien behelsde de bijdrage van Marokko niet alleen de beloofde 250.000 euro, maar ook, zoals in de initiële overeenkomst staat, het faciliteren van artiesten om hier deel te nemen aan activiteiten. Dan gaat het over reis- en verblijfskosten en uitkoopsommen van kunstenaars. Dat bedrag calculeert men in de toekomst misschien maar beter in als men per se evenwaardigheid wil.

Ik sluit me trouwens ook aan bij mevrouw Idrissi als het gaat over die huurprijs. Laten we niet vergeten dat Marokko geen inspraak heeft gehad in die beslissingen en wel een belangrijke bijdrage heeft geleverd in de investeringen om het huis in orde te krijgen. Helaas moeten er nu opnieuw kosten worden gemaakt, maar dat mogen we niet vergeten. Dit is geen unilaterale actie geweest. Het gaat wel over een gebouw op Brussels grondgebied, waarbij Brussel bij de Vlaamse Gemeenschap hoort, en Vlaanderen was de initiatiefnemer. Ik vind dat de initiatiefnemer in een dergelijke kwestie een belangrijke verantwoordelijkheid moet blijven dragen, en dat die verantwoordelijkheid groter is dan die van de andere partners.

Minister, ik vind deze beslissing de slechtste die u had kunnen nemen. Ik dring aan op een ernstige beslissing. Dat bedrag van 500.000 euro staat sowieso in de begroting. In een andere brief hebt u gezegd dat dit bedrag, samen met het bedrag van Marokko, wel tot een leefbare organisatie zou kunnen leiden. Dat wordt overigens bevestigd door de raad van bestuur van Daarkom. Ofwel bevestigen we dat bedrag en geven we dat huis een eerlijke kans om opnieuw te starten, ofwel stoppen we ermee. Laten we duidelijk zijn. Sluit dan de deur, zeg het contract op en ga onderhandelen met de eigenaar om er een andere bestemming aan te geven. U bent wel gebonden door het huurcontract, dat eigenlijk ook een invulling bepaalt, maar ik neem aan dat de verhuurder, als hij zijn geld krijgt, misschien wel bereid is om een andere mogelijkheid te onderzoeken.

Minister, ik word niet cynisch, maar ik noem deze beslissing niets meer en niets minder dan een langzame wurging, waarbij bij deze Vlaamse Regering de moed ontbreekt om een keuze te maken. Ik kijk ook naar de leden wier partij deel uitmaakt van die regering. Ik vraag dat zij ook hun verantwoordelijkheid zouden nemen. Neem een beslissing die een beslissing is. Dit is de slechtst denkbare beslissing. Ofwel stopt men ermee, ofwel gaat men ermee door op een eerlijke en faire basis.

Bij de vorige discussie is vaak verwezen naar oudere documenten, naar briefwisseling die al dan niet was binnengekomen, naar geloven en niet geloven, naar liegen en niet liegen. Dat toont alleen maar aan dat deze Vlaamse Regering niet gelooft in dit project. Dat betreurt ik, maar neem dan ook de moedige beslissing die zich opdringt.

Mijnheer Meremans, ik ken de ontstaansgeschiedenis van dit huis. Het is de intentie en de wens geweest dat de Marokkaanse overheid op gelijkwaardige basis zou bijdragen. Die gelijkwaardigheid is vanaf dag één nooit alleen in centen beschreven, maar is ook immaterieel, bijvoorbeeld via kunstenaars. Dat staat ook letterlijk in de oorspronkelijke overeenkomst. Ik meen niet dat u een intentie vandaag tot een contract moet verheffen. Dat is het ook nooit geweest.

Men moet de moed hebben om een beslissing te nemen. Bovendien is er nog een hoger bedrag, namelijk 331.000 euro, nodig om de huur en de basiskosten van het gebouw te betalen. Er blijft 169.000 euro over om de werking te betalen. Sorry, maar er is geen enkel kunstencentrum in dit land dat het met dit bedrag doet. Dit is dus wel degelijk een langzame wurging, niets meer en niets minder.

Ik wil ook even verwijzen naar twee andere documenten. Minister, het ambtelijk stuurcomité heeft u een brief gestuurd waarin het zelf heeft verklaard akkoord te gaan met het voorstel van Marokko en heeft gesteld dat het die 750.000 euro als een solide basis beschouwde om een nieuwe werking op te starten. De voorlaatste keer hebt u verwezen naar het advies van het stuurcomité, in een ander kader. Ik zou dan ook appreciëren dat u deze keer dat stuurcomité, waarin twee hoge ambtenaren van uw eigen diensten zetelen, ook volgt. Als u het niet volgt, tot daar aan toe, maar heb dan de moed om een eerlijke en duidelijke beslissing te nemen. Ik weet het: ik ben boos en laat dat ook merken. Collega's, we kunnen het hierover fundamenteel oneens zijn met elkaar, tot daar aan toe, maar dit is echt geen manier van handelen.

Bovendien hypothekeert dit heel de toekomst. Dat is nu al gebeurd. We zitten niet in de commissie Buitenlandse Zaken, dus ik wil niet spreken over diplomatieke incidenten, maar als ik deel zou uitmaken van een kabinet of een parlement aan de overkant van de Middellandse Zee, dan zou ik heel erg kwaad zijn door een dergelijke brief, nog veel kwader dan vandaag. Een dergelijke motie van wantrouwen in de brievenbus krijgen, dat kan niet.

Dit hypothekeert bovendien ook sterk de zoektocht naar een volwaardige personeelsinvulling, mocht er wél een doorgroei komen. Welke gek is nu nog bereid om in dit huis en met deze ellende, in een positieve geest de kar op gang te trekken? Het is bijna een zelfmoordoperatie om daaraan te beginnen. De hypotheek, dat dode gewicht op het huis wordt elke dag groter, vandaar mijn these over de langzame wurging.

Ik wil de teneur van mijn betoog nu veranderen. Minister, ik hoop dat er uit alles wat er is gebeurd, wel een beslissing komt die het huis een toekomst biedt. Met de hypotheek die erop ligt, zou het goed zijn dat Daarkom in Vlaanderen partners zoekt – Muntpunt is genoemd – om haar werking op te bouwen. Een werking 'out of the blue' met een volledig nieuwe personeelsploeg is niet realistisch meer. We zullen die mensen waarschijnlijk niet vinden. Kunnen we geen partners vinden? Er zijn ook Marokkaanse structuren in dit land die in het Kunstendecreet zitten of gesubsidieerd worden in het sociaal-cultureel werk, die mee een solide basis kunnen vormen om een werking op te bouwen.

Laten we een partnership zoeken. Laten we hen vragen om mee in het bestuur te treden en mee extra fondsen te zoeken, ook in de Marokkaans-Vlaamse gemeenschappen, om de werkingmiddelen te verhogen. Dit is een bede. Laat ons proberen de kaarten om te draaien

en te gaan voor een volwaardig intercultureel beleid. Dit huis is een visitekaartje van een intercultureel beleid. Als dit mislukt, wordt daar een zware hypotheek op gelegd.

Minister, dit is een bede om uw beslissing te herzien. Ik kan uit de stukken die ik heb, niet anders dan opmaken dat de Marokkaanse overheid niet zal ingaan op de vraag om 500.000 euro uit te trekken. Als u dan koppig bij die 250.000 euro blijft, hebben we niets over en zijn al de investeringen van de Vlaamse overheid nutteloos geweest en goed voor de vuilnisbak.

Laten we alstublieft de zaak omkeren. Geef het een eerlijke kans. Laat ons in Vlaanderen zoeken naar partners en een sterker draagvlak om een nieuwe werking sterk genoeg op te bouwen. Laat ons dat als een symbool en een onderbouw voor een goed intercultureel beleid aanzien, in de hoop dat het een boeiende organisatie wordt die de missie, die ik deel, kan invullen.

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Sommigen hier vragen of er een beslissing is genomen omdat ze een en ander hebben gelezen. De Vlaamse Regering heeft een beslissing genomen. Ze heeft over het dossier beraadslaagd op vrijdag 8 februari, en heeft daar beslist dat de bijdrage die Vlaanderen zou leveren aan het Vlaams-Marokkaans Culturenhuis hetzelfde bedrag zou zijn als dat van onze bilaterale partner, het Koninkrijk Marokko. Dat is zo beslist, ook door uw partij, mevrouw Idrissi, in de Vlaamse Regering. Het is een signaal waarmee de Vlaamse Regering de gedeelde verantwoordelijkheid voor de uitbouw van het Vlaams-Marokkaans Culturenhuis in de verf wil zetten.

Sommigen vragen waar die gelijkwaardigheid vandaan komt. Ik herhaal dat het in de nota die aan de Vlaamse Regering is voorgelegd op 6 oktober 2006 over de oprichting van het Vlaams-Marokkaans Culturenhuis heel duidelijk was. Ik zal het letterlijk citeren: “De operationele kosten en de infrastructurele kosten van het Vlaams-Marokkaans Culturenhuis worden, naast eigen inkomsten, gedragen door een door de Vlaamse Gemeenschap en het Koninkrijk Marokko ter beschikking gesteld budget.” En verder: “Met uitzondering van de opstartkosten die enkel door de Vlaamse Gemeenschap worden gedragen, wordt ernaar gestreefd dat de Vlaamse Gemeenschap en het Koninkrijk Marokko een gelijkwaardige ondersteuning geven.” Dit was een beslissing van de Vlaamse Regering in 2006.

Op maandag 4 februari heb ik een constructief overleg gehad met de ambassadeur van Marokko in Brussel. Ik heb het standpunt van het Koninkrijk Marokko uiteraard meegenomen naar het overleg dat we hadden in de Vlaamse Regering.

Op 14 februari is er een brief geschreven aan de vzw Daarkom om de beslissing over de Vlaamse subsidie mee te delen. In diezelfde brief heb ik aan de vzw gevraagd om een meerjarenplanning op te maken die uitgaat van een budget van 500.000 euro, samengesteld uit een Marokkaans en een Vlaams aandeel van elk 250.000 euro, en van een werking die zich richt op de culturele uitwisseling tussen de Vlaamse en de Marokkaanse gemeenschap overeenkomstig de missie die is bijgestuurd. Daar heb ik op 3 maart een antwoord op gekregen van de vzw Daarkom. Er staat in dat het voor hen niet mogelijk is met dat bedrag. Daarop is uiteraard nog geen beslissing genomen, ik heb het nog maar pas ontvangen. Morgen zal ik het voorleggen aan de ministerraad.

Sommigen vragen hoe het zit met de samenwerking met Muntpunt. Er zijn nog andere mogelijkheden genoemd zoals de vzw Moussem, die ook al ter sprake is gekomen. Het zijn waardevolle mogelijkheden die we kunnen bekijken, maar we mogen niet vergeten dat Daarkom een vzw is die zelf moet en kan beslissen hoe ze haar opdracht wil invullen. Het is belangrijk dat de vzw een meerjarenplanning opmaakt. Ik heb niet liever dan dat daaruit blijkt dat ze een samenwerking zouden aangaan of dat daar concrete strategieën of operationele doelstellingen in zouden staan.

Uiteraard kan de vzw samenwerken met andere partners. Dat kunnen goede opties zijn. Het is niet aan de Vlaamse Regering om mogelijke opties voor te stellen, te onderzoeken of uit te

werken. De organisatie krijgt de ruimte om dat te doen, en dat is wat we uitdrukkelijk hebben gevraagd na de beslissing van de Vlaamse Regering.

Hetzelfde geldt voor het personeel. Vzw Daarkom is zelf verantwoordelijk voor haar personeelsbeleid en personeelsleden. Ik ben me absoluut bewust van de symboolwaarde van dit dossier. Mevrouw Idrissi, u verwijst naar wat er allemaal fout zou zijn gelopen sinds de start van deze legislatuur. Dat is echter nogal kort. U moet het op een langere termijn bekijken, toen alles fout is beginnen te lopen. De wet van Murphy heeft al eerder toegeslagen.

De symboolwaarde is zeker belangrijk, en daar sta ik achter. Dat heb ik ook gezegd. Ik herhaal dat ik het jammer zou vinden als het niet zou lukken, maar u moet beseffen dat de symboolwaarde alleen niet volstaat om subsidies te blijven toekennen aan het Vlaams-Marokkaans Culturenhuis, als daar niets tegenover staat.

Het is de discussie van de kip en het ei. Wij zitten al lang te wachten op een meerjarenplanning over wat de vzw wil doen en de vzw kijkt altijd naar ons voor de middelen. Die discussie blijft heen en weer slingeren. Het is mijn wens, en ook die van de ministers in de Vlaamse Regering, dat de Vlaamse subsidies worden ingezet om de missie van de vzw Daarkom te realiseren, en dat die ook goed en efficiënt worden ingezet.

Hoe moet het nu verder? Morgen zal de Vlaamse Regering er verder van gedachten over wisselen. Op dit moment is er een liquiditeitsprobleem bij de vzw Daarkom. Daarom heb ik beslist de huurverplichting voorlopig te laten overnemen door het departement Cultuur, Jeugd, Sport en Media. Die huurverplichtingen zullen uiteraard in mindering worden gebracht van de werkingssubsidie 2013.

Op maandag 4 februari heb ik een overleg gehad met de ambassadeur. Daar is de financiële bijdrage van ons beiden besproken. In dat gesprek kwam tot uiting dat het Koninkrijk Marokko nog altijd achter het Culturenhuis staat. Het standpunt van het Koninkrijk Marokko is opgenomen in de overweging die de Vlaamse Regering heeft gemaakt op het moment van haar beslissing op 8 februari.

Collega's, ik kan niet vooruitlopen op de beslissing die we morgen eventueel zullen nemen. We zullen het in elk geval bespreken en dan beslissen wat er verder gebeurt.

De voorzitter: Mevrouw Zamouri heeft het woord.

Mevrouw Khadija Zamouri: Minister, u zegt dat u achter de werking staat en dat u nog altijd gelooft wat het huis zou kunnen zijn. U zegt ook dat u nog geen degelijk meerjarenplan hebt ontvangen. Stel dat u een degelijk meerjarenplan ontvangt, eventueel in samenwerking met andere partners, zou u dat dan kunnen voorleggen aan de ministerraad en met kracht verdedigen, en zeggen dat u ervoor gaat, dat u die mensen een kans zult geven?

De voorzitter: De heer Delva heeft het woord.

De heer Paul Delva: Ik dank de minister voor haar antwoord. Het is misschien nog wat te vroeg om al te vragen of de minister de Vlaamse Regering morgen een voorstel zal voorleggen en, zo ja, of ze al een tipje van de sluier zou kunnen oplichten.

Ik kijk even naar de voorliggende bedragen. In totaal gaat het om 500.000 euro. Indien 330.000 euro naar de huur van het gebouw gaat, blijft er niet veel over voor de werking. Eigenlijk is de absolute noodzaak om een samenwerkingsverband aan te gaan inherent aan de beslissingen die de Vlaamse Regering en de Marokkaanse regering hebben genomen. Het is natuurlijk mogelijk dat ik die bedragen verkeerd geïnterpreteerd heb.

We kennen de geschiedenis en de complexiteit van het dossier. Er zijn al van in het begin moeilijkheden geweest. Sommige problemen waren met het concept zelf verbonden. We mogen dat niet over het hoofd zien. De momenteel voorliggende bedragen leiden er volgens mij toe dat we sowieso een of ander samenwerkingsverband moeten vinden.

Als ik het goed heb begrepen, vraagt de minister iedereen, zowel ons als de vzw zelf, om een actieve bijdrage. We moeten uitkijken naar samenwerkingsverbanden. De vraag is natuurlijk of ik het goed heb begrepen.

De voorzitter: De heer Arckens heeft het woord.

De heer Erik Arckens: Ik heb uit alle opmerkingen en uit het antwoord van de minister een aantal elementen opgepikt.

Wat de gelijkwaardigheid van de financiële inbreng betreft, is het van in het begin misgelopen. Ik vraag me af waarom dat allemaal zo klungelig is aangepakt. Dat is natuurlijk geen vraag aan de minister. Het bilateraal akkoord gaat uit van een vaag principe als gelijkwaardigheid. Volgens de heer Caron zou Marokko een aantal elementen, zoals de artistieke programmatie en de huurkosten, gedeeltelijk meer op zich nemen. Die gelijkwaardigheid tussen Marokko en Vlaanderen is een markthandeltje geworden. Dat is nooit specifiek boekhoudkundig op papier gezet. Ik heb hier trouwens al eens een schriftelijke vraag over gesteld. Na een aantal jaren ontstaan dan natuurlijk dergelijke toestanden.

Het Vlaams-Marokkaans Culturenhuis moet behouden blijven. Indien dat niet zou kunnen, zou dat een enorme stap achteruit betekenen. Uit het antwoord van de minister blijkt dat zij de huurkosten voorlopig op zich zal nemen. Op die manier ontstaat natuurlijk een marge. Indien de vzw erin slaagt heel snel een meerjarenplanning in te dienen, kan ze er misschien nog iets van maken. In die zin ben ik dan toch niet zo pessimistisch.

De voorzitter: Mevrouw Idrissi heeft het woord.

Mevrouw Yamila Idrissi: Dit is de wereld op zijn kop. Momenteel gaat het om 515.000 euro. De huur, met inbegrip van de onroerende voorheffing, de regionale belastingen, de verzekeringen en de kosten van de NV Immoveld, bedraagt 311.555,20 euro per jaar. De minister wil de Marokkaanse overheid vragen 100.000 euro aan die huurkosten bij dragen. De Marokkaanse overheid zal een gedeelte van de bijdrage voor de werkingsmiddelen aan de huur moeten betalen. Dat is de wereld op zijn kop.

Hoe meer ik hierover nadenk, hoe meer ik merk dat dit langs geen kanten klopt. Er wordt met betrekking tot de werkingsmiddelen om gelijkwaardigheid gevraagd. Dat is eerlijk. Nu wordt de Marokkaanse overheid gevraagd een gedeelte te betalen van een engagement dat de Vlaamse Regering op zich heeft genomen. Ik vind dat kras.

Er is zelfs geen denkspoor in verband met andere oplossingen. De huurperikelen bezwaren de zaak momenteel in sterke mate. Ik merk niets van een oplossing. Ik heb de minister daarnet gevraagd alle elementen, met inbegrip van de economische en diplomatieke elementen, in overweging te nemen. Het lijkt me belangrijk in te zien in welke context we dit dossier moeten plaatsen. Dit is niet enkel een cultureel dossier.

Ik heb gevraagd hoe het met de meerjarenplanning zit. Dat is een vraag over de kip en het ei. Wat momenteel voorligt, gaat uit van 500.000 euro min 311.000 euro voor de huur. Dit betekent dat nog ongeveer 160.000 euro overblijft. Aangezien op dat moment de elektriciteit, het water en al de andere dagelijkse kosten nog niet zijn betaald, is dit een krap scenario.

Ik wil even de woorden van de minister aanhalen. Aangezien ik het hier heel moeilijk mee heb, wik en weeg ik die woorden zorgvuldig. “Ik vind het nogal straf dat mevrouw Idrissi en de heer Caron zeggen dat ik niet in dit huis geloof en zorg voor een comateuze patiënt. Ik vind het kras dat men laat uitschijnen dat wij van alles doen om Daarkom stilletjes te laten doodbloeden of te laten uitsterven.”

Ik heb niets gehoord waaruit ik kan afleiden dat Daarkom niet in een wurggreep zit en dat in de toekomst geen offensieve denksporen zullen worden gevolgd. Ik vraag de minister dan ook met aandrang de huur uit de discussie te halen. Dit is een engagement van de Vlaamse Regering. Voor het overige kan wel naar gelijkwaardigheid worden gestreefd.

Minister, ik hoop nog steeds te horen met welk voorstel u naar de Vlaamse Regering zult trekken. Wat zult u binnen de Vlaamse Regering verdedigen? U zult die aanzet moeten geven.

De voorzitter: De heer Meremans heeft het woord.

De heer Marius Meremans: Er is hier al naar de diplomatieke context verwezen. Indien ik het goed heb begrepen, heeft de minister al een constructief onderhoud met de ambassadeur gehad. Blijkbaar is de wil om de samenwerking voort te zetten wel degelijk aanwezig. Ik vind het positief dat beide gemeenschappen samen verder willen.

Er is ook over de symboliek gesproken. Hoewel ik symboliek enorm belangrijk vind, wil ik erop wijzen dat in dat huis momenteel nog niets is gebeurd. In mijn ogen ontstaat symboliek als er iets gebeurt, als er iets wordt georganiseerd of als mensen naar dat huis komen. De samenwerking tussen Vlaamse en Maghrebijnse culturele actoren lijkt me pas een symbolische waarde te hebben.

Volgens mij hebben we slechts twee opties. We kunnen het huis sluiten. Dat brengt ook problemen en kosten met zich mee. We kunnen ook trachten met andere vzw's, Vlaamse instellingen en Marokkaanse culturele actoren samen te werken. Daar zie ik brood in. Dat is een denkspoor dat we misschien kunnen volgen. We moeten afwachten welk voorstel de minister wil aanhouden. Ik ben in dit verband alleszins niet negatief ingesteld.

De voorzitter: De heer De Ro heeft het woord.

De heer Jo De Ro: Voorzitter, het was aanvankelijk niet mijn bedoeling het woord te nemen. De minister heeft erop gewezen dat Daarkom een vzw is en niet op een initiatief van eender wie hoeft te wachten om zelf partners te zoeken of contacten te leggen. Op zich heeft de minister overschot van gelijk. Het zou echter helpen indien de leden van de Vlaamse Regering de diensten die onder hun bevoegdigheden vallen of de vzw's die vanuit hun budget subsidies ontvangen, zouden aansporen om mee aan tafel te zitten.

Mevrouw Zamouri heeft terecht naar Muntpunt verwezen. Hoewel deze organisatie niet onder de bevoegdigheden van de minister valt, ligt het pand van Muntpunt geografisch in de buurt van het pand waarin Daarkom door de huurovereenkomst wordt gewurgd en zijn er, zeker met betrekking tot de onthaalfunctie, gelijkenissen. Een samenwerking zou kunnen helpen.

Mevrouw Idrissi heeft net gesuggereerd een voorstel te doen dat de huur niet langer omvat. Iedereen die een begroting kan opstellen of zelfs maar naar zijn eigen situatie kan kijken, weet dat huurovereenkomsten die meer dan de helft van het budget bedragen niet veel ruimte voor een werking meer overlaten. Is eventueel overwogen in het verleden of kan worden overwogen om het pand te laten aankopen door de Vlaamse Gemeenschap in samenwerking met andere partners?

Er is verwezen naar diplomatieke contacten of een economische missie van de minister-president naar Marokko. Minister, u hebt zelf verwezen naar een recent contact met de Marokkaanse ambassade. Als ik me niet vergis, is de minister bevoegd voor Brussel, voor zijn bevoegdheid Onderwijs, redelijk recent in Marokko geweest. Is Daarkom daar ter sprake gekomen? Ik kan me best voorstellen dat dit dossier formeel of informeel op de agenda is gesloten. Zo ja, was er iets nieuws te vernemen?

De heer Bart Caron: Minister, u hebt in verband met de gelijkwaardigheid een citaat voorgelezen. Daarin staat dat naar gelijkwaardigheid "wordt gestreefd". Het is geen contractueel engagement, maar een wens van alle partijen. Het is nu aan de regering om af te wegen in welke mate ze 250.000 euro al dan niet voldoende vindt. Ik vind het een onwaarschijnlijke stap vooruit. We gaan van 0 naar 250.000 euro. Dat is eigenlijk ook op initiatief van de stuurgroep en van de raad van bestuur van de vzw gebeurd. Zij hebben bij de Marokkaanse overheid aangedrongen.

Er is een kat- en muisspel over het meerjarenbeleidsplan. Het spreekt voor zich dat ze een plan moeten maken, maar laat ons eerlijk zijn: hoe kun je een plan maken met een budget van

150.000 of 160.000 euro, dat meerjarig is, een perspectief geeft en ons allemaal enthousiast maakt? Met de verloning van een onthaalbediende en een directeur is meteen tweederde van het budget weg. Dat is nonsens, laat ons eerlijk zijn. Het bestuur heeft beleefd in een brief aan u, waarvan wij een afschrift hebben gekregen, gezegd dat het met plezier een meerjarig beleidsplan wil maken, maar dat het niet realistisch is met een budget van 500.000 euro. Ik heb daar begrip voor, ik hoop dat u dat ook hebt.

Tot nu toe was er geen enkele euro vastgelegd op de kredieten van Daarkom aan subsidie. Het is 7 maart 2013 vandaag. Het huis heeft een liquiditeitsprobleem omdat de Vlaamse Gemeenschap nog de eerste euro voor 2013 moet overschrijven op rekening van Daarkom. Sorry, het is een kat- en muisspel. Het wijst niet op goede relaties. De overheid mag het op die manier niet in de schoenen van de vzw schuiven.

Ik doe een oproep aan de collega's uit de regeringspartijen. De minister stelt dat het dossier vrijdag opnieuw door de regering wordt besproken. Ik vraag u om minstens een standpunt over te maken aan uw eigen ministers in de regering. U moet het niet aan mij zeggen, maar wees duidelijk. Ik heb één wens: geef het een eerlijke kans of stop ermee. Dit is het slechtste scenario dat we kunnen hebben.

Minister Joke Schauvliege: Mevrouw Zamouri, het klopt, u hebt goed gehoord dat ik heb gezegd dat ik, als er een goed meerjarenplan is, ook betere elementen in handen heb om naar de Vlaamse Regering te gaan. Ik zit nu met niets tastbaars. Ze moesten al een meerjarenplan hebben in 2011. Het is geen nieuw probleem. We vragen al heel lang naar een meerjarenplan, het is er nog niet. Het is een van de problemen waarmee wij worden geconfronteerd.

Mevrouw Idrissi, ik verneem dat u het heel moeilijk hebt met de beslissing dat we 250.000 euro geven. De beslissing is mee door uw partij genomen. Het is een gedeelde verantwoordelijkheid.

Collega's, u vraagt me waarmee ik naar de regering ga. Daar wil ik niet op vooruitlopen. Ik wil het morgen een faire kans geven. Ik hoop dat we er morgen ook uit geraken.

Mijnheer De Ro, het is nog op andere momenten aan bod gekomen, niet tijdens de economische missie van de minister-president, wel toen minister Smet vorige week of twee weken geleden naar Marokko is gegaan. Toen zijn er gesprekken gevoerd, om nog eens de situatie te schetsen en dergelijke. Ook die elementen nemen we morgen mee bij de beslissing die de regering moet nemen.

Mevrouw Khadija Zamouri: Minister, op basis van wat de heer Caron en mevrouw Idrissi zeiden in verband met de huursubsidie, hoop ik dat u ervan uitgaat dat de vzw een meerjarenplan opstelt op basis van de totaal som die ze normaal gezien zouden kunnen verwerven. Dat is toch het minste dat u kunt meegeven, dat u een meerjarenplan verwacht op basis van de som die de vzw vraagt.

Ik heb het gevoel dat die mensen in het ongewisse worden gelaten, ze weten niet wat ze moeten maken en op basis waarvan. Ze hebben geen geld, hoe moeten ze eraan beginnen? Als u vrijdag bij de regering wilt verdedigen dat de huur gedragen wordt door de Vlaamse overheid, op één of andere manier, kunt u misschien een meerjarenplan voorleggen op basis van de totaal som die de vzw normaal gezien zou ontvangen, niet op basis van iets meer dan 100.000 euro, het bedrag dat overbleef na heel de optelsom die we hier hebben gemaakt. Kunt u daar nog even op antwoorden, minister?

De heer Paul Delva: Ik onderschrijf de oproep van de heer Caron aan de collega's rond de tafel wier partij vertegenwoordigd is in de Vlaamse Regering. Ik geloof nog altijd in het project. Ik hoop dat het nog kansen krijgt en dat het toch nog van de grond kan komen, dat we toch nog een faire en nuttige werking kunnen opbouwen.

Los van het concrete concept dat is uitgetekend, denk ik dat de filosofie achter het hele project lovenswaardig is en onze steun verdient. Dat is jarenlang gezegd door heel veel

collega's uit ongeveer alle partijen. Het wordt nu heel krap in tijd en financiën. Als we er echt in geloven, hebben we persoonlijk de verantwoordelijkheid om toch nog wat contacten te leggen, voor morgen.

De heer Erik Arckens: Minister, werkt u een nieuwe piste uit? Kunt u dat nog even uitleggen?

Mijnheer Delva, we stonden in het begin allemaal achter Daarkom en dat is nog altijd zo, denk ik. We kunnen bepaalde mensen intenties toeschrijven. Ik doe dat niet. Als Vlaams culturenhuis voor de Marokkaanse minderheid in Brussel is het een belangrijke vorm van aanwezigheidspolitiek. Het is belangrijk dat Vlaanderen aanwezig is en zich bekommerd voelt over de Brusselse realiteit. Ik besef als Brusselaar, als Nederlandstalige Brusselaar, als Brusselse Vlaming eigenlijk, welk effect dit zal hebben op de opinievorming bij de Franstaligen als het verkeerd afloopt. Dat wil zeggen dat Vlaanderen niet kan werken met zijn etnisch-culturele minderheden. Dat gaan ze ervan maken.

Minister, een zwak element in het diplomatieke overleg is dat ik de indruk heb dat Marokko eigenlijk niet weet dat Vlaanderen bestaat. Had het land dat geweten, hadden ze ten minste een brief in het Nederlands gestuurd naar u. Ik hecht daar veel belang aan. (*Opmerkingen van mevrouw Khadija Zamouri*)

Dat is geen detail! Mevrouw Zamouri, aangezien de brief zich duidelijk richt tot “les deux langues et cultures”, laat dat een poortje open om het initiële opzet van Vlaanderen tegenover de Marokkaanse gemeenschappen, open te trekken tot Vlaamse en Franstalige gemeenschappen. Dat is heel duidelijk niet de bedoeling. Mocht dat de bedoeling zijn of mocht dat ingebakken zijn, zeg ik duidelijk neen.

Mevrouw Yamila Idrissi: Minister, ik heb daarnet een vraag gesteld over de mogelijkheid om de huur apart te nemen. Ik heb daar eigenlijk niet echt een antwoord op gekregen. Ik zou graag toch eens van u horen welke mogelijkheden u ter zake ziet.

De heer Bart Caron: Ik heb nog een aanvullend vraagje, om af te sluiten: wie moet dat meerjarenplan schrijven als er geen leiding, geen personeel en geen directie is?

Minister Joke Schauvliege: Om op dat laatste te antwoorden: die vzw heeft ook een raad van bestuur, die toch ook wel een belangrijke taak heeft.

Mevrouw Zamouri, we wachten al sinds 2011 op dat meerjarenplan. Toen gingen we nog uit van een ander budget. Was dat er op dat moment geweest, dan had ik ook dingen in handen gehad om mee naar buiten te komen en te tonen wat die vzw Daarkom concreet wil doen. Die zijn er vandaag nog altijd niet. Na de jongste beslissing van de Vlaamse Regering is expliciet gevraagd aan de vzw om een meerjarenplan te maken, met de verminderde budgetten waarin we op dat moment voorzagen, dus die twee maal 250.000 euro. Als ze echter een goed onderbouwd meerjarenplan hebben, waarin ze kunnen aantonen dat het bedrag dat er is, niet volstaat, omdat ze nog dat en dat willen doen en dat meer kost, dan zouden we een sterker element in handen hebben om de beslissing te kunnen nemen. Dat is wat ik daarnet heb willen zeggen. Als die vzw dus met een meerjarenplan komt dat een groter budget vergt, dan hebben we tenminste iets in handen. Dat zou eigenlijk een heel belangrijk instrument zijn, lijkt me.

Mijnheer Arckens, mijn excuses dat ik niet op uw vraag heb geantwoord, maar ik dacht dat die deels was beantwoord door wat de heer Caron heeft gezegd. Er is inderdaad voorzien in een bedrag in de begroting. Dat is nog niet overgemaakt aan de vzw, omdat er nog een discussie is over wat het precies moet zijn. Ondertussen moet de huur wel worden betaald. Wat we ondertussen doen, is zelf die huur betalen, maar dat zal natuurlijk wel worden aangerekend aan de vzw Daarkom, via die subsidie. Het is dus niet zo dat wij nu echt de huur overnemen en die niet zouden terugvorderen van de vzw.

Mevrouw Idrissi, ik ben niet op uw vraag ingegaan omdat ik heel expliciet heb gezegd dat ik alle opties open wil houden. Morgen wil ik daarover een goed gesprek voeren binnen de

Vlaamse Regering, en het lijkt me beter om niet vooruit te lopen op een aantal mogelijkheden, want dat zou de discussie morgen kunnen hypothekeren.

Mevrouw Yamila Idrissi: Maar u zult dat wel mee in overweging nemen.

Minister Joke Schauvliege: Absoluut. Wat morgen betreft, zal ik misschien een tipje van de sluier oplichten. Ik leg morgen een aantal mogelijkheden voor aan de Vlaamse Regering, maar geen enkele houdt in dat we ermee ophouden. Bij al die mogelijkheden zoeken we echt naar oplossingen om hieruit te geraken. Misschien kunnen we daar hoopvol mee afsluiten.

De voorzitter: De vragen om uitleg zijn afgehandeld.

■